

Sygn. akt III KK 446/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 kwietnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jerzy Steckiewicz

SSN Andrzej Stępka

Protokolant Teresa Jarosławska

przy udziale prokuratora Prokuratury Generalnej Małgorzaty Wilkosz-Śliwy,
w sprawie **A. D.**

skazanego wyrokiem łącznym

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 29 kwietnia 2014 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w G.

z dnia 6 marca 2013 r.,

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w G.

z dnia 27 sierpnia 2012 r.,

**uchyla zaskarżony wyrok oraz utrzymany nim w mocy wyrok
łączny Sądu Rejonowego w G. z dnia 27 sierpnia 2012 r., sygn.
akt XI K 921/11, w części obejmującej skazania wyrokami - Sądu
Rejonowego w S. z dnia 12 marca 1999 r., sygn. akt II K 711/98 i
Sądu Rejonowego w G. z dnia 17 listopada 1999 r., sygn. akt II K**

1409/99 (punkt I wyroku łącznego) i na podstawie art. 537 § 2 k.p.k. w zw. z art. 572 k.p.k. umarza postępowanie w tym zakresie.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy wydał w dniu 27 sierpnia 2012 r., sygn. akt XI K 921/11, wyrok łączny w odniesieniu do A. D. skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w S. z dnia 12 marca 1999 r., sygn. akt II K 711/98;
2. Sądu Rejonowego w G. z dnia 17 listopada 1999 r., sygn. akt II K 1409/99;
3. Sądu Rejonowego w G. z dnia 29 listopada 2000 r., sygn. akt VIII Ks 220/00;
4. Sądu Rejonowego w G. z dnia 27 czerwca 2001 r., sygn. akt VIII Ks 123/01;
5. Sądu Rejonowego w G. z dnia 22 marca 2006 r., sygn. akt II K 2996/01;
6. Sądu Rejonowego w S. z dnia 12 września 2007 r., sygn. akt XIII K 1094/07;
7. Sądu Rejonowego w G. z dnia 30 listopada 2009 r., sygn. akt II K 169/09;
8. Sądu Rejonowego w G. z dnia 2 lutego 2011 r., sygn. akt XI K 583/10,

i w punkcie I części dyspozytywnej wyroku połączył kary orzeczone wobec A. D. wyrokami Sądu Rejonowego w S. z dnia 12 marca 1999 r., sygn. akt II K 711/98 i Sądu Rejonowego w G. z dnia 17 listopada 1999 r., sygn. akt II K 1409/99, wymierzając karę łączną 1 roku i 7 miesięcy pozbawienia wolności; w punkcie II połączył kary jednostkowe grzywny orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w G. z dnia 29 listopada 2000 r., sygn. akt VIII Ks 220/00, Sądu Rejonowego w G. z dnia 27 czerwca 2001 r., sygn. akt VIII Ks 123/01 i Sądu Rejonowego w G. z dnia 22 marca 2006 r., sygn. akt II K 2996/01, i wymierzył karę łączną 120 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 złotych, zaś w punkcie III części dyspozytywnej połączył kary orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w G. z dnia 30 listopada 2009 r., sygn. akt II K 169/09 i Sądu Rejonowego w G. z dnia 2 lutego 2011 r., sygn. akt XI K 583/10, i wymierzył karę łączną 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności. W pozostałym zakresie postępowanie w sprawie o wydanie wyroku łącznego zostało umorzone na podstawie art. 572 k.p.k.

Apelację od tego wyroku wniósł obrońca skazanego, zaskarżając wyrok w części objętej punktem III części dyspozytywnej wyroku łącznego, a więc łączącej kary jednostkowe orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w G. z dnia 30 listopada 2009 r., sygn. akt II K 169/09 i Sądu Rejonowego w G. z dnia 2 lutego 2011 r.,

sygn. akt XI K 583/10, i zarzucił rażąco niewspółmierność wymierzonej kary łącznej. obrońca A. D. wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez znaczne złagodzenie kary łącznej pozbawienia wolności z punktu III wyroku łącznego.

Po rozpoznaniu apelacji obrońcy, Sąd Okręgowy w G., wyrokiem z dnia 6 marca 2013 r., sygn. akt XIII Ka 1046/12, zmienił zaskarżony wyrok łączny Sądu Rejonowego w G. w ten sposób, że uchylił zawarte w punkcie IV orzeczenie o umorzeniu postępowania w zakresie kary orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 12 września 2007 r., sygn. akt XIII K 1094/07 i w tym zakresie przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w G. do ponownego rozpoznania. W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok łączny utrzymany został w mocy (punkt II wyroku Sądu Okręgowego w G.).

Kasację od tego wyroku wniósł Prokurator Generalny. Zaskarżył on wyrok Sądu Okręgowego w części dotyczącej punktu II w zakresie utrzymania w mocy punktu I wyroku łącznego Sądu Rejonowego w G. z dnia 27 sierpnia 2012 r., sygn. akt XI K 921/11 co do orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności, na korzyść skazanego A. D.

Prokurator Generalny zarzucił zaskarżonemu kasacją wyrokowi rażąco i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa procesowego, a to art. 440 k.p.k. w zw. z art. 433 § 1 k.p.k. i art. 366 § 1 k.p.k., polegające na przeprowadzeniu nienależytej kontroli odwoławczej i wydaniu rażąco niesprawiedliwego wyroku utrzymującego w mocy punkt I zaskarżonego apelacją obrońcy skazanego orzeczenia Sądu pierwszej instancji, w wyniku błędnego przyjęcia, że orzeczona na mocy wyroku Sądu Rejonowego w G. z dnia 17 listopada 1999 r., sygn. akt II K 1409/99, kara pozbawienia wolności podlega wykonaniu, w konsekwencji spełnia określone wart. 85 k.k. i art. 87 k.k. wymogi do jej połączenia z karą ograniczenia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 12 marca 1999 r., sygn. akt II K 711/98, podczas gdy postanowienie z dnia 1 kwietnia 2003 r. o zarządzeniu wykonania warunkowo zawieszanej kary pozbawienia wolności zostało uchylone na podstawie art. 24 k.k.w. postanowieniem Sądu Rejonowego w G. z dnia 5 stycznia 2005 r., sygn. akt Wp 568/03, II K 1409/99, a skazanie na podstawie art. 76 § 1 k.k. uległo zatarcu.

Prokurator Generalny wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części oraz utrzymanego nim w mocy punktu I wyroku łącznego Sądu Rejonowego w G. z dnia 27 sierpnia 2012 r., sygn. akt XI K 921/11, oraz umorzenie postępowania w tym zakresie na podstawie art. 537 § 2 k.p.k. w zw. z art. 572 k.p.k.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego okazała się zasadna i należało uwzględnić zawarty w niej wniosek. Sądy obu instancji orzekające w sprawie wydania wyroku łącznego w odniesieniu do skazanego A. D. nie dostrzegły, że kara orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego w G. z dnia 17 listopada 1999 r., sygn. akt II K 1409/99, to jest kara 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 4 lat próby, a co do której następnie postanowieniem Sądu Rejonowego w G. z dnia 1 kwietnia 2003 r. zarządzono jej wykonanie, uległa zatarciu. W aktach sprawy (k. 223 i w aktach wykonawczych Wp 568/03) znajduje się postanowienie Sądu Rejonowego w G. z dnia 5 stycznia 2005 r., którym na podstawie art. 24 k.k.w. uchylono postanowienie o zarządzeniu wykonania warunkowo zawieszony kary z dnia 1 kwietnia 2003 r. Spowodowało to, że A. D. był w przedmiotowej sprawie (Sądu Rejonowego w G., sygn. akt II K 1409/99) nadal osobą skazaną na karę z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, że nadal biegł orzeczony w tej sprawie okres próby i że wreszcie skazanie to, zgodnie z treścią art. 76 § 1 k.k. uległo zatarciu z upływem 6 miesięcy od zakończenia okresu próby, a więc z dniem 6 czerwca 2005 r. Tym samym kara orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego w G. z dnia 17 listopada 1999 r., sygn. akt II K 1409/99, nie mogła stanowić podstawy orzekania kary łącznej w punkcie I wyroku łącznego wydanego przez Sąd Rejonowy w G. w dniu 27 sierpnia 2012 r., sygn. akt XI K 921/11. Wprawdzie w informacji o karalności skazanego nie odnotowano, że omawiane skazanie uległo zatarciu, nie zmienia to jednak tego, że w odniesieniu do skazanego doszło do opisanego powyżej rażącego naruszenia prawa i że zaskarżona część wyroku łącznego powinna zostać wyeliminowana z obrotu prawnego, a więc postępowanie o wydanie wyroku łącznego w tej części należało umorzyć po uchyleniu części wyroku.

Rozważenia z urzędu wymagało, czy dla rozpoznania kasacji nie ma znaczenia fakt wydania wobec skazanego A. D. kolejnego wyroku łącznego. W dniu

16 lipca 2013 r. Sąd Rejonowy w G., sygn. akt XI K 343/13, wydał bowiem w odniesieniu do skazanego wyrok łączny, w którego części wstępnej wymienione zostały te same prawomocne wyroki, które wskazano w wyroku łącznym wydanym przez Sąd Rejonowy w G. w dniu 27 sierpnia 2012 r., sygn. akt XI K 921/11. W wyroku łącznym z dnia 16 lipca 2013 r. wskazano nadto jeszcze jeden, dziewiąty wyrok skazujący A. D. (oznaczony numerem 8 wyrok Sądu Rejonowego w G. z dnia 13 grudnia 2010 r., sygn. akt II K 169/09) oraz podano, że w dniu 27 sierpnia 2012 r. Sąd Rejonowy w G. wydał wyrok łączny, sygn. akt XI K 921/11. W tej sytuacji rozważenia wymagało, czy, zgodnie z art. 575 § 1 k.p.k. wydanie nowego wyroku łącznego nie spowodowało, że poprzedni wyrok łączny stracił moc. Wówczas rozpoznanie kasacji stałoby się bezprzedmiotowe.

Należy jednak zwrócić w tym kontekście uwagę na zapis w punkcie 2 części dyspozytywnej wyroku łącznego wydanego w dniu 16 lipca 2013 r. przez Sąd Rejonowy w G., sygn. akt XI K 343/13. Z zapisu tego wynika, że między innymi w odniesieniu do połączenia kar wymierzonych wyrokami Sądu Rejonowego w S., sygn. II K 711/98 i Sądu Rejonowego w G., sygn. II K 1409/99, (skazanie z tego właśnie wyroku uległo zatarciu) sąd na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. umorzył postępowanie. Przepis art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. wskazuje na zaistnienie negatywnej przesłanki procesowej wtedy, gdy postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone. Innymi słowy sąd wydający kolejny wyrok łączny umorzył postępowanie we wskazanym zakresie odwołując się do podstawy w postaci *res iudicata*, a tym samym w mocy pozostało rozstrzygnięcie zawarte w wyroku łącznym wydanym w dniu 16 lipca 2013 r. przez Sąd Rejonowy w G., sygn. akt XI K 343/13, które z kolei utrzymane zostało w mocy zaskarżonym kasacją wyrokiem. W tym stanie rzeczy fakt wydania nowego wyroku łącznego nie miał znaczenia dla rozstrzygnięcia przez Sąd Najwyższy.

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd Najwyższy orzekł, jak w części dyspozytywnej wyroku.